

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΝΙΚΗΤΑ

Μεταβὰς κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον 1953 εἰς Ἅγιον Ὄρος, ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς φυλασσομένων χειρογράφων καὶ μελέτην τῶν πρὸς συντήρησιν καὶ διασφάλισιν αὐτῶν ληπτέων μέτρων¹, ἐπελήφθην τῆς συντάξεως συμπληρωματικῶν καταλόγων τῶν μὴ καταγεγραμμένων χειρογράφων διαφόρων μονῶν. Τοὺς καταλόγους τούτους θὰ ἐκδίδω σὺν τῷ χρόνῳ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν. Ἐναρξιν δὲ τῆς ἐκδόσεως ποιοῦμαι σήμερον διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ συμπληρωματικοῦ καταλόγου τῶν ἑλληνικῶν χειρογράφων τῆς ἱερᾶς μονῆς Σταυρονικήτα.

Ὑπὸ τοῦ Σπυρίδωνος Λάμπρου ἔχουν καταγραφῇ 169 ἐν ὧν χειρογράφοι κώδικες τῆς μονῆς ταύτης². Τῶν πρώτων 57 κωδίκων τούτων, γεγραμμένων ἐπὶ περγαμνῆς, ἀπόκειται ἐν τῇ μονῇ δίτομος χειρόγραφος κατάλογος, πολὺ ἐκτενέστερος τοῦ τοῦ Λάμπρου, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: «Γαβριήλ Σταυρονικητιανοῦ, Οἱ περγαμνοὶ κώδικες τῆς βιβλιοθήκης Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα», τόμ. Α', 1915 [= ἀριθ. 1 - 28] καὶ τόμ. Β', 1915 (- 1916) [= ἀριθ. 29 - 57]. Ἐν τέλει τοῦ Β' τόμου τοῦ χειρογράφου καταλόγου τούτου ὁ Γαβριήλ περιέγραψεν ἑτέρους πέντε περγαμη-

¹ Ἐκθεσιν περὶ τῆς ἀποστολῆς μου ταύτης θὰ δημοσιεύσω ἐν καιρῷ. Θεωρῶ ἐπιβεβλημένον καθήκόν μου νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς καὶ ἐντεῦθεν τὴν Ἱεράν Κοινότητα τοῦ Ἀγίου Ὄρους καὶ τοὺς ἡγουμένους ἢ προϊσταμένους τῶν μονῶν διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν πρόθυμον ἐπικουρίαν εἰς τὸ ἔργον μου.

² Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου, Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἀγίου Ὄρους ἑλληνικῶν κωδίκων, τόμος πρῶτος, ἐν Κανταβριγίᾳ 1895, σ. 75 - 90 (ἀριθ. 866 - 1034). Ἐκ τῶν ὑπὸ Λάμπρου καταγραφέντων κωδίκων οἱ ὑπ' ἀριθ. 26, 28 καὶ 44 περιεγράψαν λεπτομερέστερον ὑπὸ Σωφρονίου Εὐστρατιάδου, Κατάλογος τῶν κωδίκων τῆς Μεγίστης Λαύρας..., Paris 1925, σ. 395 - 396: Ἀγιορειτικῶν κωδίκων κατάλοιπα. Γ'. Κώδικες τῆς Μονῆς Σταυρονικήτα: ἀριθ. 2112 (28), 2113 (26) καὶ 2114 (44).

νοὺς κώδικας μὴ καταγραφέντας ὑπὸ τοῦ Λάμπρου, ἦτοι τὸν ὑπ' ἀριθ. 170 (περιέχοντα ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ βίου Συμεὼν τοῦ Στυλίου καὶ Ἀγίου Μάμαντος) καὶ τέσσαρα εἰλητάρια, εἰς τὰ ὅποια ἔδωκε τοὺς ἀριθμοὺς 58 – 61 καὶ εἰς ἅτινα ἐδόθησαν ὑπ' ἐμοῦ οἱ ἀριθμοὶ 171 – 174, ἵνα μὴ συγχέωνται πρὸς τοὺς φέροντας τοὺς αὐτοὺς ἀριθμοὺς (58 – 61) χαρτῶν κώδικας τῆς μονῆς. Τὴν περιγραφὴν τῶν τεσσάρων τούτων εἰληταρίων ἐδημοσίευσεν ὁ Γαβριὴλ εἰς τὸ περιοδικὸν «Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς»¹, ὅπου προηγουμένως εἶχεν ἐπίσης δημοσιεύσει τὰ σημειώματα τὰ φερόμενα ἐπὶ διαφόρων περγαμηνῶν² ἢ χαρτῶν³ κωδίκων, ἅτινα ὁ Σπ. Λάμπρος δὲν εἶχε παραθέσει εἰς τὸν κατάλογόν του. Φαίνεται ὅτι ὁ Γαβριὴλ εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ συνεχίσῃ τὴν σύνταξιν ἀναλυτικώτερου καταλόγου καὶ διὰ τοὺς λοιπούς, ἦτοι τοὺς χαρτῶν κώδικας τῆς μονῆς (ἀριθ. 58 – 169), ὡς ἀποδεικνύει χειρόγραφον τετράδιον ἀποκείμενον ἐν αὐτῇ καὶ περιέχον τὴν περιγραφὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 58 χαρτῶν κώδικος, ἄγνωστον ὅμως διατί δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ τὴν περιγραφὴν ταύτην εἰς πέρας.

Εὐρὼν κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν μου ἀκαταγράφους ἐτέρους ἔνδεκα κώδικας, ἠρίθμησα αὐτοὺς ἀπὸ 175 – 185 καὶ κατέγραψα διὰ βραχέων εἰς νέον καταρτισθὲν εἰδικὸν χειρόγραφον κατάστιχον τῆς μονῆς. Προβαίνω δὲ κατωτέρω εἰς ἐκτενεστέραν πὼς περιγραφὴν τῶν χειρογράφων τούτων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημειωμάτων μου.

175 Χαρτ. 0,19 × 0,15 XVI αἰ. φ. 84

1 (φ. 1r – 27r) «*Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.*

Ἐν τέλει (φ. 27r): «*Ἡ Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Γεωργίου ἱεροδιακόνου τε τοῦ Ναυπακτίου. Ἡ ἐπὶ ἔτους ζ' μηνὶ Ἰνδικτιῶνος εἰς ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ ιε' :*» [= 1531].

2 (φ. 28r – 65v) «*Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.*

Ἐν τέλει (φ. 65v): «*Ἡ Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Γεωργίου ἱεροδιακόνου τε τοῦ Ναυπακτίου. Ἡ ἐπὶ ἔτους ζ' μηνὶ Ἰνδικτιῶνος εἰς ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ' :*» [= 1531].

3 (φ. 66r – 81r): «*Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγουμένων.*

¹ Γαβριὴλ Σταυρονικήτιανος, Τὰ εἰλητάρια τῆς Μονῆς Σταυρονικήτα, «Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς», τόμ. 8 (1924), σ. 425 – 429.

² Τοῦ αὐτοῦ, Σημειώματα περγ. κωδίκων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα, αὐτόθι, τόμ. 5 (1921), σ. 262 – 266.

³ Τοῦ αὐτοῦ, Σημειώματα χαρτῶν κωδίκων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα, αὐτόθι, σ. 406 – 412.

Ἐν τέλει (φ. 81r) : «*Ὁ Θεὸς τὸ δῶρον καὶ πόνος Γεωργίου. οἰκτροῦ διακόνου τέ, τάλανος Ναυπακτίου* : — Ἐπὶ ἔτους ζ'ωμω ἰνδικτιῶνος εἰς Ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ καὶ ἡμέρᾳ σαββάτῳ».

Καὶ ἐν συνεχείᾳ, δι' ἐτέρας χειρός : «*Ἡ θεία λειτουργία ἐστὶ τῆς μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα*».

4 (φ. 83r — 84r) : «*Ὁνόματα παρρησιαστικά τῆς μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα*». Τὰ φύλλα ταῦτα 83 καὶ 84 ἔχουν μεταγενεστέρως προστεθῇ καὶ γραφῇ δι' ἄλλης χειρός.

Ἐν φ. 82r ἀναγινώσκουμεν : «*Ἡ παροῦσα αὕτη καὶ θεία λειτουργία, ἐσταχῶθη καὶ καὶ [sic] ἀνέκεινῆσθαι ἐκ βάθρον παρὰ τοῦ πανωσιωτάτου καὶ ἀγίου προηγουμένου κυρίου, κυρίου Ἰωακείμ τῆς καθ' ἡμῶν θείας καὶ ἱερᾶς πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ κυρίου Σταυρονικήτα καὶ τὴν ἀφηγέρωσεν εἰς τὸν σεβάσμιον θεῖον καὶ ἱερὸν ναὸν τοῦ καθωληκοῦ εἵτης κειμένειν εἰς τὸ ἀγίῳνύμῳ ὄρει τοῦ ἁθωνος καὶ εἰς τῆς τὴν ἀξιοφηρεῶσει ἐκ τῆς αὐτῆς μονῆς ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων. Ἐπὶ ἔτους ζ'ρβω . Ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ γ' :*» [= 1673].

Ἐρυνθρὰ ἀρχικὰ κεφαλαῖα. Στάχσις δερματίνῃ φέρουσα προστύπους καὶ ἐπιχρῶσους ἔμπροσθεν μὲν τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον, ὀπίσθεν δὲ τὴν Σταύρωσιν.

176 Χαρτ. 0,193 × 0,140 XVI αἰ. φ. 47

1 (φ. 1r — 31r) : «*Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου*».

2 (φ. 32r — 39v) : «*Τάξις γενομένη ἐπὶ χειροτονία ἀναγνώστου*».

3 (φ. 40r — 47r) : «*Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία πρεσβυτέρου*».

Ἐρυνθρὰ ἀρχικὰ διάκοσμα. Στάχσις ἐξ ἐρυνθροῦ δέρματος φέρουσα ἔμπροσθεν πρόστυπον καὶ ἐπίχρυσον σταυρὸν ἔχοντα κατὰ τὴν βάσιν τὴν χρονολογίαν 1867.

Τὸ χειρόγραφον φυλάσσεται ἐντὸς θήκης ἐκ χαρτονίου.

177 Χαρτ. 0,208 × 0,152 XVII αἰ. φ. 48

1 (φ. 1r — 24r) : «*Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου*».

2 (φ. 24v — 26v) : «*Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ἀναγνώστου καὶ ψάλτου*».

3 (φ. 27r — 30v) : «*Τάξις γενομένη ἐπὶ χειροτονία διακόνου*».

4 (φ. 30v — 34r) : «*Τάξις γενομένη ἐπὶ χειροτονία πρεσβυτέρου*».

5 (φ. 34r — 37v) : «*Τάξις γενομένη ἐπὶ χειροτονία ἐπισκόπου*».

Κῶδις ἐξαιρέτως καλλιγραφημένος καὶ κοσμούμενος διὰ περιτέχων πολυχρῶμων ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἄλλων διακοσμητικῶν ποικιλιμάτων.

178 Χαρτ. 0,192 × 0,140 XVII αἰ. φ. 51

1 (φ. 1r – 24v): «*Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου*».

2 (φ. 25r – 48v): «*Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου*».

3 (φ. 49r – 51r): «*Εὐχὴ συγχωρητικὴ ἣν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς ἡ πνευματικὸς πατήρ πρὸς τοὺς μέλλοντας μεταλαμβάνειν τῶν ἀχράντων καὶ φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων*».

Ἐν φ. 51r: «*ἡ ἐγράφθη, παραδανὴλ μοναχοῦ καὶ ὁπιοις τὰ ἀναγνώθη, νὰ τὸν ἐσυχωρά. ἴσος διὰ τὰς εὐχάσας τύχη συγχωρήσεως ταῦτα παρὰ Δανιὴλ μοναχοῦ*».

Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ ὀπισθίου σταχώματος: «*ἡ παροῦσα λειτουργία ἐσταχώθη καὶ ἀνεπληρώθη τὰ γεγραμμένα καὶ ἀφιερώθη εἰς τὸ παρακλήσιον τῆς ἀποτομῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἔξω τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα*». Νοοῦνται τὰ φ. 5r – 6v, ἅτινα εἶναι γεγραμμένα διὰ τῆς γραφῆς τὸ σημείωμα τοῦτο νεωτέρας χειρὸς πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐκπεσόντων φύλλων τοῦ παλαιοῦ χειρογράφου.

Τὸ 3 τοῦ κώδικος εἶναι γεγραμμένον διὰ χειρὸς ἄλλης ἢ τὰ 1 καὶ 2.

Ἐρυνθρὰ ἀρχικὰ κεφαλαῖα, ἄτεχνα.

179 Χαρτ. 0,205 × 0,145 XVI αἰ. φ. 123

1 (φ. 1r – 89r): «*Κανόνες ψαλλόμενοι κατ' ἥχον τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς [= Νικολάου] καὶ ὁ ἕτερος εἰς πάντας τοὺς ἁγίους*».

2 (φ. 91r – 123r): «*Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ*».

Ἀρχ.: «*Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνὴρ τις ἐν τῇ Λυκίᾳ τοῦνομα Ἰωσήφ...*».

Τὰ φύλλα 89v – 90r-v λευκά.

180 Χαρτ. 0,150 × 0,105 XVIII αἰ. φ. 123

«*Νόμιμον*», εἰς κεφάλαια σμῆ'.

Ἀρχ. (φ. 4r): «*Ἐκεῖνος ὁποῦ θέλη νὰ δέχεται τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων...*» κλπ.

Ἐν φ. 3v: «*καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Κυριάκου ἱερέως ἐκ Νευροκόπου*».

Ἐν φ. 1 – 3 καὶ 122v – 123v διάφορα κακογραφημένα σημειώματα καὶ λογαριασμοί· ἐκ τούτων παραθέτω ἓν, ἐκ φ. 122v: «*Λαυρέντιος ἱερεὺς*

ὅταν ἤμουν εἰς τὸν τζήντζουν εἰς το μυτόχι ὁ ἰδιως 1837 νοεμβρίου 15 ἄφου ἤλθεν ὁ π(α)πανικηφόρος θέτην θε κάργανη εἰς το μυτόχοι 1841

Νοεμβρίου όταν έγραψε πα(πας) 1832 μαΐου || προτι || 18 όταν έγινε ο αδελφός μου· ο αρσένιος καλόγερος με το καλογέρι μου καλίνικον 1840 αγούστον 30».

Στάχσις κατεστραμμένη σχεδόν.

181 Χαρτ. 0,145 × 0,090 XVIII αϊ. φ. 238

Σύμμεικτος κώδιξ, άκέφαλος, γεγραμμένος δια πολλών διαφόρων χειρών.

1 (φ. 2r – 16r) [άκέφ.] 'Οδηγίαι εις πνευματικόν εξομολογοῦντα.

2 (φ. 16r – 70v) : «Συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ κανόνες καὶ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καὶ ἐτέρων ἁγίων» (ὑπ' ἀριθ. α' – σλ').

Ἀρχ. : «*ᾧ Ὁ χειροτονῶν παρ' ἐνορίαν, σὺν τῷ χειροτονουμένῳ καθαιρεῖσθω...*».

3 (φ. 70v – 74v) : «*Εὐχὴ συγχωρητική*».

4 (φ. 75r – 87v) : «*Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ*».

5 (φ. 88r – 99r) : «*Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος ἀσκοῦντος ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Λαύρας*».

Ἀρχ. : «*Ἐγώ, ἀδελφοί, ἀναγινώσκων τὰ βιβλία εὗρον θαύματα...*» κλπ.

Τέλ. (φ. 99v) : «*...ἔδραμεν καὶ ἐκεῖ νὰ ἰδῇ καὶ βλέπει τὰ δύο παιδιά φρονεμένα*».

6 (φ. 100r – 190r) : «*Νομοκάνον [sic] ἐκλελεγμένων ὑπο πολλῶν θείων θεοφόρων πατέρων*».

Ἀρχ. : «*Ὁ πνευματικέ, βάλε εἰς τὸν νοῦν σου καὶ κατάλαβε καλῶς...*» κλπ.

7 (φ. 192r – 197r) [άκέφ.] Προσφωνήσεις εἰς ἐπιστολὰς εἰς διάφορα πρόσωπα.

8 (φ. 197v) Τροπάριον εἰς Ἁγίαν Ματρώναν : «*Ἐορτάζει σήμερον ἡ πολυθρόνητος Χίος ἑορτὴν πανέντιμον τῆς ἀοιδήμου Ματρώνης...*» κλπ.

9 (φ. 198r – 210r) Εὐχαὶ διάφοροι.

10 (φ. 211r – 236r) : «*Ἀκολουθία τῆς ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος*».

11 (φ. 236v – 238v) Διάφορα μεταγενέστερα ἀσήμαντα σημειώματα, ρητά, στίχοι κλπ.

Τὰ 1 – 5 τοῦ κώδικος ἔχουν γραφῇ διὰ τῆς αὐτῆς χειρός, τὰ 6 καὶ 7 δι' ἑτέρας καὶ τὰ 8, 9 καὶ 10 δι' ἄλλης διαφόρου χειρὸς ἑκαστον.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος εὗρηται 10 φύλλα ἀσελίδωτα καὶ σχεδὸν ἄγραφα. Ἐν τῷ πρώτῳ ἀναγινώσκωμεν :

*Καὶ τοῦτο τόδε πέφυκεν ἐμοῦ δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις
τοῦ ταπεινοῦ τοῦ μοναχοῦ Κυρίλλου ἱερέως.*

— 1890 ἔρρωσθε.

182 Χαρτ. 0,238 × 0,165 XVIII αἰ. φ. 15 + σ. 384

Νομοκάνων ἐν τῇ καθωμίλημένῃ.

Ἄρχ. (φ. 1r) : «Περὶ κριτοῦ... Κεφάλαιον αʹ. Πρέπει τὸν κριτὴν, τουτέστι τὸν ἀρχιερέα, νὰ μιμῆται τὸν δίκαιον κριτὴν...» κλπ.

Προτάσσονται (φ. 1r-v) πρόλογος «τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χρι-
στιανοῖς» ἀνυπόγραφος καὶ (φ. 1v – 15r) πίναξ τῶν περιεχομένων.

Ἐν φ. 1r, ἄνωθι : «Τοῦ πρωτοπαπᾶ Νικολάου τῶν Νέων Φωκῶν ᾿». Καὶ εἴτα, δι' ἐτέρας χειρός : «Ἐκ τῶν τοῦ μητροπολίτου Πενταπόλεως Χρυσάνθου».

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος εὔρηνται τρία φύλλα λευκά καὶ τέταρτον μὲ ἀσή-
μαντα σημειώματα, ἐν οἷς πρῶτον :

«1825 Ἰουλίου 7 ἐγέννησεν ἡ ἀνιψιά μου : ἐκατερίνη ξ'ν».

183 Χαρτ. 0,210 × 0,155 XVI – XVIII αἰ. φ. 60

Δίπτυχον φέρον γεγραμμένα διάφορα ὀνόματα χριστιανῶν ἐκ διαφό-
ρων τόπων, ἵνα μνημονεύωνται ἐν τῇ μονῇ.

Ἄρχ. : «Γεωργίου. Ἰωάννου...» κλπ.

Τὰ φ. 1r – 52v γεγραμμένα διὰ τῆς αὐτῆς χειρός, μὲ τὰ ἀρχικὰ τῶν
ὀνομάτων ἐρυθρά. Ἀπὸ φ. 52v – 60v τὰ ὀνόματα γεγραμμένα διὰ πολλῶν
μεταγενεστέρων χειρῶν.

Ἐν φ. 54r : Ὀνόματα τῆς Βλαχίας νεωστί. — φ. 54v : Πολιτεία
σιλίμνη. — φ. 55r : Ἐπαρχία μογληανοῦ καὶ μογλησοῦ χορίον ὅσανη
σὺν ταληπὰ χορία. — φ. 55v : σίπικα. — φ. 56r : πολιτεία τῆς Αἴνον. —
φ. 56v : Μελενίκου μετὰ κάργιανης.

Ἐν φ. 53v ἡ χρονολογία : «1786 ἰούλιος Ἀνδριανόπολι».

184 Χαρτ. 0,227 × 0,170 XIX αἰ. φ. 60

1 (φ. 1r – 9v) : «Ἀκολουθία Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας».

2 (φ. 11r – 51r) : «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας συνερανισθεὶς ἐκ τῶν συγγραμμά-
των Νικηφόρου καὶ Σωζομένου καὶ τινων ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριο-
γράφων».

Ἀρχ. : «Ὁ μέγας ἀνάμεσα εἰς τοὺς διδασκάλους τῆς ἐκκλησίας ἅγιος
Κύριλλος ἦτο κατὰ τὴν πατρίδα Ἀλεξανδρεὺς...» κλπ.

Τὰ φ. 51v – 60v λευκά.

185 Χαρτ. 0,32 × 0,21 XIX αἰ. σ. 230

«Βιβλίον ψυχωφελέστατον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Μυρο-
βλήτου περιέχον λόγους καὶ διδασκαλίας πρὸς ὅλους τοὺς ἐν Ἀθῶν θρει-
ᾷσκοντας ὁσίους πατέρας, προειδοποιήσας τὴν καταδρομὴν τοῦ ὄρους ἀπὸ

τοὺς βαρβάρους Ἀγαρηνοὺς καὶ ληστὰς ὁποῦ συνέβη κατὰ τὸ ἔτος 1821 ἄχρι τοῦ 1831 εἰς δέκα δλοκληροὺς χρόνους διὰ τὰς καταχρήσεις, τὰς παραβάσεις τῶν προῶν δόσιων πατέρων ἀγιορειτῶν, ὁποῦ παρέβησαν τοὺς θεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἄλλα πολλὰ καθὼς γράφει, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐφάνη, τοῦ λαλῆσαι αὐτὰ ἵνα μὴ παντελῶς ἐρημωθῇ τὸ ἅγιον ὄρος τοῦτο, καὶ ὅτι ἐπὶ τὸ χεῖρον ἢ μοναδικὴ πολιτεία θέλει καταστήσει ἄχρι σχεδὸν συντελείας τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Ἐργάφῃ δὲ παρὰ Μοναχοῦ Ἰακώβου οἰκτροῦ ἰδίῳ κόπῳ καὶ δαπάνῃ, ἵνα μένῃ καθιερομένον τὸ βιβλίον ἐν τῷ Κελλίῳ ἐν ᾧ τὸ Σπήλαιον καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἀγίου Νείλου, νὰ εὐρίσκεται εἰς ἀνάγνωσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν ἐκεῖσε οἰκούντων ἀδελφῶν, καὶ λοιπῶν ποθούντων τὴν σωτηρίαν ψυχῶν αὐτῶν ἀναφαίρετον εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ. ὕπὲρ οὗ εὐχεσθε οἱ ἐντυγχάνοντες. Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ ,αὐξς' 1866 διατελοῦντος αὐτοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Νέᾳ Σκῆτι ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ ὄρει Ἀθῶν.

(σ. 1) : «Τοῦ δόσιου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Μυροβλύτου. Θαύματα καὶ προρᾶσεις πρὸς τοὺς ἐν Ἀθῶ ὄρει Μοναχοὺς λίαν ψυχοφελέστατοι. Προοίμιον».

Ἀρχ. : «Κατὰ τὸ ἔτος 1805 : Μοναχὸς τις Θεοφάνης τοῦνομα ἦλθεν ἀπὸ Καισαρίας...» κλπ.

Ἐν τέλει ἔμμετρα κείμενα διάφορα, ἦτοι :

α) σ. 226 : Στίχοι πολιτικοὶ 13. Ἀρχ. :

Κλαύσωμεν καὶ δακρύσωμεν τῷ βίῳ παριόντες
πρὶν ἔμπλεοι γενόμεθα δακρύων αἰωνίῳ.

β) σ. 227 – 228 : «Στίχοι ὠφέλιμοι κατ' ἀλφάβητον». Ἀρχ. :

Ἀναπτέρωσον πρὸς Θεόν σου τὰς φρένας
Βίον πόθησον ἐν Θεῷ ἡγνισμένον... κλπ.

γ) σ. 228 : Στίχοι τοῦ γράψαντος τὸν κώδικα Ἰακώβου, ἔχοντες οὕτω :

Εἰσάκουσον, ὦ Δέσποτα, Χριστέ μου τοῦ σοῦ δούλου
Καὶ πρόσχες τῇ δέήσει μου, θερμῶς σου δεομένον
Τοῦ κοπιᾶσαντος θερμῶς ὑπὲρ τοῦ ἀντιγράψαι
τὴν βίβλον ταύτην τὴν σεπτὴν καὶ εἰς φῶς παραστήσαι.
Μέγα αὕτη [κειμή]κειμήλιον ὑπάρχει καὶ ταμεῖον
κῆπος Ἐδὲμ τῆς νοητῆς, καὶ ζωῆς τε δοχεῖον
Διδασκαλεῖον μυστικὸν ἦν τῶν μετερχομένων
συνεχῶς τὴν ἀνάγνωσιν, μεστὸν θείων λογίων
οὓς προσκαλῶ εἰς δέησιν ἵνα δρασιμωτέραν
ἐσχῇ ἐμοὶ ποιήσωσι πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα
ὑπὲρ ἑλέους τῆς ψυχῆς, ἀφέσεως πταισμάτων,
Ἰακώβου μονάζοντος, οἰκτροῦ τοῦ μελεντύτου,
ἐπὶ ψιλοῦ ὀνόματος, οὐχὶ δὲ καὶ δι' ἔργων.

Ἀκολουθοῦν 10 ἱαμβικοί στίχοι «Πρὸς τὴν Θεοτόκον» ἀρχόμενοι :

Σὺ δὲ παννύεραν Μήτηρ Κυρίου

Μαριὰμ πανύμνητε μήτηρ Δεσπότου... κλπ.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι 230 φέρεται : «ἡδοπήϊσις — ὅτι — εἰς τῷ — 1866 — εἰς τὴν — 1 : τοῦ Νοεμβρίου τῷ ἐσπέρας — εἰς τοὺς 7 : τῆς νη-
κτὸς — μέχρι — τοῦ 12 : πρὸς τὰ ξιμερόματα — ἥδομεν εἰς τον οὐρανὸν —
τόνσον κηνίσσην — χιλιάδον ἀστέρον ὅστε ἐμήναμεν ἐκστατική. διότι ἐφέ-
νετο ὅτι γίνεται μέγας πόλεμος — διότι σχιζομένου του οὐρανὸν χιλιάδον
(ὥ)ς ἤπομεν ἀστέρον ἐκεραυνοβολοῦσεν ὅλος ὁ οὐρανὸς ἀπόλα τὰ μέρη
του — ὅθεν ἀπο τούτο τὸ ἐσιμπεράναμεν ὅτι ἔχι νασηνέβι — μεγάλι ταραχή
κατα τὴν ἐρχομένη ἄνιξιν τοῦ — 1867 : ὅθεν ὁ ἅγιος θεὸς ναγένι ἡλεος εἰς
τῶν Κώσμον του —

Ἱερόθεος μοναχὸς πρόην Ξενοφωτηνὸς Πάτριος. —»

Ἐν τῇ ὀπισθεν τῆς προμετωπίδος σελίδι φέρεται ἐπίσης : «Τῷ παρὸν
ἡπάρχι ἐκτου ἱκαθήσματος ἀγίου Παντελεήμονος της μεγίστης Δαύρας
Ἱερόθεος μοναχὸς Πάτριος».

M. I. ΜΑΝΟΥΣΑΚΑΣ